

Arrest

nr. 120 817 van 18 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Middelkerke, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Middelkerke van 20 april 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 mei 2013 met referthenummer X.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VERSTRAETE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 17 februari 1979.

Op 4 januari 2013 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in haar hoedanigheid van partner in een wettelijk geregistreerd partnerschap.

Op 7 januari 2013 legt de verzoekende partij met haar Belgische partner een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Middelkerke.

Op 20 april 2013 wordt aan de verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) uitgereikt door de gemachtigde van de burgemeester. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 04.01.2013 werd ingediend door :

Naam: Z. (...)

Voorna(a)m(en): R. (...)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: Douare Kennine

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te : (...)

om de volgende reden geweigerd :

X De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, § 1, eerste lid van het genoemd koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomende termijn van een maand, namelijk tot 20.04.2013 (dag/maand/jaar), om de vereiste documenten over te maken.

(...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert onder meer de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de zorgvuldigheidsplicht. Uit een samenlezing van de middelen blijkt dat zij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en blijkt dat de verzoekende partij de bestreden beslissing verwijt aan een incorrecte feitenvinding te doen. Het is voor haar niet duidelijk of haar aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden niet wordt ingewilligd op basis van onvoldoende documenten of omdat de documenten inhoudelijk niet volstaan en niet afdoend zijn. Zij stelt voorts dat alle documenten tijdig werden overgemaakt en dat er een positieve woonstcontrole gebeurde door de wijkagent, terwijl de bestreden beslissing geen enkele motivering omvat waarom zij niet zou aantonen dat zij al dan niet aan de voorwaarden voldoet. Dit maakt het haar onmogelijk te weten waarom haar verblijfsrecht niet is toegekend en waarom de documenten die zij voorlegde onvoldoende zijn.

2.2. De verwerende partij laat na een nota met opmerkingen en het administratief dossier neer te leggen.

2.3. Ter beoordeling van de hierboven beschreven onderdelen van de middelen is het noodzakelijk te beschikken over het administratief dossier om te weten welke documenten wanneer zijn overgemaakt aan de verwerende partij opdat de reden van de beslissing kan worden nagegaan, te meer in de algemeen gestelde motivering van de bestreden beslissing slechts wordt gesteld dat *“de betrokkene [...] niet binnen de gestelde termijn [heeft] aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden”* en dat deze termijn loopt tot 20 april 2013.

In casu kan noch uit de bestreden beslissing noch het administratief dossier afgeleid worden waarop de oordeelsvorming van de gemachtigde van de burgemeester is gegrond. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Middelkerke van 20 april 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN